

{Machovec, Milan}

Nepočítáme-li překlady a také theologické texty, je Machovcova knížka prvním pokusem českého filosofa přinejmenším 2. poloviny našeho století vyrovnat se nikoliv pouze s křesťanstvím, ale se samotným Ježíšem jako skutečnou postavou, člověkem z Nazaréta. Rádl sice zařadil kapitolu o Ježíšovi do svých Dějin filosofie, ale zůstal nutně jen u náčrtu. Pro filosofa je Ježíš výzvou, na kterou je velmi nesnadné odpovědět a zůstat filosofem (čili odpovědět filosoficky); tak či onak musí každý filosof, který by se do toho chtěl pustit, vzít vážně nejen některé filosoficky velmi relevantní theology (kteří se nemohli vyhnout vlivům řeckého způsobu myšlení), ale zejména doklady aspoň některých momentů ještě předtheologického (neboť předfilosofického) myšlení biblických svědků a především myšlení Ježíše samého, který se zdá být řeckými vlivy vůbec neovlivněn. Je to dost zvláštní, ba dokonce takřka neuvěřitelné, protože Palestina byla už několik generací vtažena do sféry řeckého (přsněji už helenistického) kulturního vlivu všeho druhu. Zdá se, že právě tuto problematiku Machovec nepovažoval za dominantní a nevěnoval jí náležitou pozornost. (21.6.91)

(Praha, 910621-4.)